

1. Santa nit

Santa nit, plàcida nit,
els pastors han sentit,
l'al·leluia, que els àngels, cantant,
en el món han estat escampant:
El Messies és nat, el Messies és nat.

Santa nit, plàcida nit,
ja està tot adormit,
vetlla sols en la cambra bressant,
dolça mare que al nen va cantant:
dorm en pau i repòs, dorm en pau i repòs.

Santa nit, plàcia nit,
el Jesús tan petit,
és el Déu, ser suprem poderós,
en humil petitesa reclòs,
per l'home redimir, per l'home redimir.

2. La Mare de Déu

La Mare de Déu, quan era xiqueta,
anava a costura, a aprendre de lletra.

Dins un cistellet du quatre pometes,
i un bocí de pa, també avellanetes.

En un coixinet hi feia puntetes,
el coixí era d'or, les puntes de seda.

L'àngel hi va entrar per la finestreta:
–Déu vos guard, Maria, de gràcia sou plena.

«La nit de Nadal sereu mare i verge.
I tindreu un noi bonic com l'estrella.

«Per nom es dirà, per nom s'anomena
Jesús, salvador de cel i de terra.

3. Josep agafa la serra (Bella companyia)

Josep 'gafa la serra i a l'altre mà el sarró.
–Adéu-siau, Maria, al cel ens vegem tots...

La bella verge! Camina, Serafí, si vols venir.

Maria se n'aixeca detràs del seu espòs.
Maria està cansada, demana-li repòs. **La bella verge!...**

Sota una pomereta se n'assenten tots dos.
–Colliu-me'n una poma. –Ne seré molt gustós. **La bella verge!...**

Les branques són massa altes. –Si m'ajudéssiu vós!
Les branques se li acotxen; miracle és del Senyor. **La bella verge!...**

–Ben bé que en sou Maria, la mare del Senyor.
Mai més, esposa meva, mai més vos deixo jo. **La bella verge!...**

4. Sant Josep i la Mare de Déu

Sant Josep i la Mare de Déu feren companyia bona;
Partiren de Natzaret, matinet a la bona hora.

Don, dorondon, La Mare canta i el Fillet dorm.

No en troben posada enlloc, de tant que la gent és pobra,
Si no és un barraconet tot ple de joncs i de boga.

Don, dorondon, La Mare canta i el Fillet dorm.

Sant Josep va a cercar foc a la ciutat i no en troba;
Quan Sant Josep fou tornat, Deslliurada fou l'esposa.

Don, dorondon, La Mare canta i el Fillet dorm.

Josep se'n posa a ballar amb gipó i la calça closa;
La Mare de Déu li diu: –Vós, Josep, heu tornat jove!

Don, dorondon, La Mare canta i el Fillet dorm.

Maria teniu raó: Vostre fillet m'enamora,
Resplendent n'és com un sol i brillant com una aurora.

Don, dorondon, La Mare canta i el Fillet dorm.

5. Sant Josep va a buscar foc

Sant Josep va a buscar foc, va a buscar foc i no en troba;
va trobar tres angelets arrimbladets a una cova.

L'un àngel toca el violí, l'altre toca la viola,
l'altre toca els cascavells. Quina música tan bona!

Sant Josep no ha trobat foc però la música l'entona,
la que fan tres angelets arrimbladets a una cova.

Crema el so del violí, és tebi el de la viola
i aquell dring dels cascabells fa la musiqueta bona.

Quan los Reis van arribar per adorar el Rei del Cel,
un roser havia florit, entre les neus de l'hivern.

Allí la Mare el tenia al pit acotonadet,
mentre los àngels cantaven, ballaven los pastorets.

Entre tots van dur borraïnes cócs amb mel i pastissets,
anous i figues i andrinos d'aquells empaperadets.

També portaren baldanes, i cuixes de corderet
per a què facen bon caldo a la Mare i al Fillet.

Amb panderos i simbombes fabriols i tambalets,
li cantaven cançonetes i li ballaven ballets.

La Mare de Déu se'n ria i se'n ria Sant Josep,
rien lo bou i la mula i se'n ria el Jesuset.

6. Esta nit és nit de vetlla

Esta nit és nit de vetlla. (x2)

Ha nascut d'una donzella, **(La miren i fa sol.)**
un infant com una estrella. **(La kyrie eileson, la kyrie eleison!)**

Els pastors l'en van a veure, (x2)
al coll porten una ovella, **(La miren...)**
i en el braç una cistella. **(La kyrie...)**

Plena de fruita novella. (x2)
No són pomes ni són peres, **(La miren...)**
són avellanes i ametlles. **(La kyrie...)**

7. El cant dels ocells

Al veure despuntar
el major lluminar
en la nit més ditxosa,
els ocellets cantant
a festejar-lo van
amb sa veu melindrosa.

L'ocell rei de l'espai
va pels aires voltant,
cantant amb melodia,
dient: «Jesús és nat
per treure'ns de pecat
i dar-nos l'alegria.»

Respon-li lo pardal:
«Esta nit és Nadal,
és nit de gran *contento*.»
El verdum i el lluer
diuen, cantant també:
«Oh, quina alegria sentol!»

Cantava el passarell:
«Oh, que formós i bell
és l'Infant de Maria!»

I diu l'alegre tord:
«Vençuda n'és la mort,
ja neix la Vida mia.»

Cantava el rossinyol:
«Hermós és com un sol,
brillant com una estrella.»

La cotxa i lo bitxac
festegen el manyac
i a sa Mare donzella.

Cantava el reietó
per glòria del Senyor,
inflant amb biçarria;
el canari segueix:
llur música pareix
del Cel gran melodia.

Ja n'entra el cotoliu
dient: «Ocells veniu
a festejar l'aurora!»
I lo merlot, xiulant,
anava festejant
a la més gran Senyora.

L'estiverola diu:
«No és hivern ni estiu
sinó que és primavera;
puix que és nada una flor
que pertot dóna olor
I omple la terra entera.»

Cantava el francolí:
«Ocells, qui vol venir
avui a trenc de dia
a veure el gran Senyor
amb sa gran resplendor
a dins d'una establia?»

Cantava la puput:
«Esta nit ha vingut
el Rei de més grandesal!»

La tórtora i colom
admiren a tothom
cantant sense tristesa.

Picots i borroners
volen entre els fruiters
cantant llurs alegries;
la guatlla i el cucut
de molt lluny han vingut
per contemplar el Messies.

Cantava la perduu
«Me'n vaig a fer lo niu
dins d'aquella establia,
per a veure l'Infant
com està tremolant
en braços de Maria.»

La garsa, griva i gaig
diuen: «Ja ve lo maig.»
Respon la cedernera:
«Tot arbre reverdeix
tota planta floreix
com si tot fos primavera.»

Xiuxiueja el pinsà:
«Glòria avui i demà;
sento gran alegria
de veure el diamant
tan hermós i brillant
als braços de Maria.»

El xot i lo mussol
al veure eixir lo sol
confosos se retiren.
El gamarús i el duc
diuen: «Mirar no puc;
que les resplendors
m'admiren!»

8. Les dotze van tocant

Les dotze van tocant,
ja és nat el Déu infant, fill de Maria,
ja és nat el Déu infant fill de Maria, fill de Maria.

El cel és estrellat,
el món és tot glaçat, neva i venteja.

La mare i el fillet
estan mig morts de fred, Josep tremola.

Josep a poc a poc,
encén allà un gran foc. Els àngels canten.

Per 'xò van tots cantant:

«Ja és nat el Déu infant, fill de Maria»

9. El dimoni escuat

Allà sota una penya n'és nat el jesuset, **(Nuet, nuet.)** (x2)
que és fill de mare verge i està mig mort de fred,
(Nuet, nuet.) i està mig mort de fred.

El bon Josep li deia: Jesus que esteu fredet. **(Pobret, pobret.)** (x2)
La verge responia: per falta d'abriguet,
(Pobret, pobret.) per falta d'abriguet.

Pastors hi arribaren allà a la mitja nit, **(Cric-cric cric-cric)** (x2)
Veient que tots hi anaven del gran fins al més xic,
(Cric-cric cric-cric) del gran fins al més xic.

A prop d'allí passava un dimoni escuat. **(Patrip patrap)** (x2)
Sentint tanta gatzara a dins se n'és ficat,
(Patrip patrap) a dins se n'és ficat.

Els pastorets al veure'l s'hi tiren al damunt, **(Patrim patrum)** (x2)
i tantes li mesuren que el deixen mig difunt,
(Patrim patrum) que el deixen mig difunt.

La llenya d'En Banyeta ha estat oli en un llum. **(Ferum, ferum)** (x2)
Ja hi ha només el rastre de sofre, foc i fum,
(Ferum, ferum) de sofre, foc i fum.

10. El desembre congelat

El desembre congelat confús es retira.

Abril, de flors coronat, tot el món admira.

Quan en un jardí d'amor neix una divina flor,

d'una ro-, ro-, ro-, d'una -sa, -sa, -sa,
d'una ro-, d'una -sa, d'una rosa bella, fecunda i poncella.

El primer pare causà la nit tenebrosa

que a tot el món ofuscà la vista penosa;

més, en una mitja nit, brilla el sol que n'és eixit

d'una be-, be-, be-, d'una -lla, -lla, -lla,
d'una be-, d'una -lla, d'una bella aurora que el cel enamora.

El mes de maig ha florit, sense ser-ne, encara,

un lliri blanc i polit de fragància rara,

que per tot el món se sent, de llevant fins a ponent

tota sa, sa, sa, tota dol-, dol-, dol-,
tota sa, tota dol-, tota sa dolçura i olor, amb ventura.

Arribaren els tres Reis amb gran alegria,

adorant el Rei del cel en una establia,

oferint-li tres presents, com són or, mirra i encens,

a la Ma-, Ma-, Ma-, a la -re, -re, -re,
a la Ma-, a la -re, a la Mare pia, la Verge Maria.

Amb alegria i amor celebrem el dia,

que ha nat el diví Senyor en una establia.

Si no tenim més tresor, oferim-li el nostre cor,

tota la, la, la, tota fi-, fi-, fi-,
tota la, tota fi-, tota la finesa de nostra pobresa.

11. Fum, fum, fum

A vint-i-cinc de desembre, **(fum, fum, fum,)** (x2)
ha nascut un minyonet ros i blanquet, ros i blanquet,
fill de la Verge Maria, n'és nat en una establia, **(fum, fum, fum,)** (x2)

Allà dalt de la muntanya, **(fum, fum, fum,)** (x2)
si n'hi ha dos pastorets abrigadets, abrigadets,
amb la pell i la samarra mengen ous i botifarra, **(fum, fum, fum,)** (x2)

Qui dirà més gran mentida? **(fum, ...)** (x2)
Ja en respon el majoral, amb gran cabal, amb gran cabal:
«Jo en faré deu mil camades, amb un salt totes plegades» **(fum, ...)** (x2)

A vint-i-cinc de desembre, **(fum, ...)** (x2)
n'és el dia de Nadal, molt principal, molt principal,
en sortir de les matines farem bones escudines. **(fum, ...)** (x2)

Déu nos do unes santes festes, **(fum, ...)** (x2)
faci fred, faci calor, serà el millor, serà el millor,
fent-ne de Jesús memòria perquè ens vulgui dalt la glòria, **(fum, ...)** (x2)

12. Sant Josep fa bugada

Sant Josep fa bugada a dintre d'un morter.
Hi posa una flassada, també un travesser.
La Verge Maria hi posa un llençol,
i els àngels li canten, la, do, re, mi, fa, sol.
Al·leluia, al·leluia!

Sant Josep fa dinada, posa l'olleta al foc.
Amb naps i cansalada, ja bull a poc a poc.
La Verge Maria hi posa una col,
i els àngels li canten,...

Sant Josep fa fornada amb pasta i amb llevat.
I després ell la tasta: «Quin pa ben encertat!»
La Verge Maria fa non-non al bressol,
i els àngels li canten,...

13. Allà dalt de la muntanya

Allà dalt de la muntanya un àngel als pastors diu (x2)

–Hola, hola, eixiu, eixiu! **Lantararà, rarararara,**
Hola, hola, eixiu, eixiu, que Jesús és nat i és viu!»

El més vell ja diu als altres: –Ala, ala, caminem! (2)

que a Jesús adorarem. **Lantararà, rarararara,**
que a Jesús adorarem dins el portal de Betlem!

Si un pastor li porta ovelles, l'altre li porta cabrits, (2)

l'altre li porta confits. **Lantararà, rarararara,**
l'altre li porta confits, que és cosa de nois petits!

14. A Betlem me'n vull anar

A Betlem me'n vull anar, vols venir tu gallineta?

A Betlem me'n vull anar, vols venir tu rabadà?

Un xiulet li vull comprar. (x2)

Xiu, xiu, xiu farà el xiulet.

xiribit, xiribet; a Betlem, au, au, a Betlem si us plau.

A Betlem me'n vull anar...

Un timbal li vull comprar. (x2)

Tam, tam, tam, farà el timbal, **xiribit, xiribet...**

A Betlem me'n vull anar...

Un pollet li vull comprar. (x2)

Piu, piu, piu, farà el pollet, **xiribit, xiribet...**

A Betlem me'n vull anar...

Un gatet li vull comprar. (x2)

Meu, meu, meu, farà el gatet, **xiribit, xiribet...**

A Betlem me'n vull anar...

Un gosset li vull comprar. (x2)

Bub, bub, bub, farà el gosset, **xiribit, xiribet...**

A Betlem me'n vull anar...

Un porquet li vull comprar. (x2)

Oic, oic, oic, farà el porquet, **xiribit, xiribet...**

15. El Rabadà (A Betlem me'n vull anar)

- A Betlem me'n vull anar (x2)
vols venir tu, rabadà? (x2)
–Vull esmorzar!
- A Betlem esmorzarem (x2)
i a Jesús adorarem (x2)
–I amb neu hi anem?
- La neu, que pel camí hi ha (x2)
la calor ja la fondrà (x2)
–Oh, i la que fa!
- Apa, aixeca't, encén el foc (x2)
no anem massa a poc a poc (x2)
–Massa que em moc!
- Tu les teies portaràs (x2)
i el camí il·luminaràs (x2)
–No ho faré pas!
- També crec que hi va el padrí (x2)
vols venir o no vols venir (x2)
–Calla i déixa'm dormir!
- Que no saps que aquesta nit (x2)
ha nascut Déu infinit (x2)
–Qui t'ho ha dit?
- Doncs un angel que, volant, (x2)
ens ho anava anunciant (x2)
–No serà tant
- La samarra portaràs (x2)
i de neules l'ompliràs (x2)
–Jo no vull pas
- Mai no acabes les raons! (x2)
Doncs, me l'omples de torrons. (x2)
–No són pas bons
- En Miquel, el teu cosí (x2)
portarà un porró de vi. (x2)
–N'hi haurà per mi?
- Cantaràs una cançó (x2)
davant Déu fet infantó. (x2)
–Tot sol? no, no
- Quins vailets, més espantats! (x2)
Cantarem tots dos plegats (x2)
–L'orgue dels gats!
- Doncs avant i no badem, (x2)
que ja és hora que marxem. (x2)
–Cap a Betlem!

16. Pastorets de la muntanya

Pastorets de la muntanya que viviu amb gran recel, (x2)
desperteu, veniu de pressa, que ja és nat el Rei del cel. (x2)

**Cap al migdia, canta i refila
toca Pasqual, repica el timbal:
ram pataplum, ram pataplum;
que són festes d'alegria, pasqües santes de Nadal.** (x2)

- Què és aquest soroll que sento a aquesta hora en el corral? (x2)
Espereu, que si jo baixo sabreu qui és en Pasqual!» (x2)
- Ai, Pasqual, no t'hi enfadis, que sóc l'àngel del cel, (x2)
que aquí vinc a anunciar-vos que ja és nat el Rei del cel. (x2)

17. Jo som es pastor més gros

Jo som es pastor més gros
qui venc per entre ses murtes
amb ses faldes curtes, curtes,
i els mostatxos plens d'arròs.

**Toca timbal, toca Pascual, toca Regina,
tot són festes d'alegria
ses de Pasco i de Nadal.**

Jo qui som es quart pastor
que no tenc més que una coca
i me la llev' de sa boca
per donar-la al sant minyó.

18. La pastora Caterina

La pastora Caterina per present li va donar
tres taronges de la Xina i el pessebre va enramar.

**Ara pastors, anem junts cap el Portal, que n'és nat
un infant com una estrella, que a mi m'en té el cor robat.**

Antón tiro-liro-liro, Antón tiro-liro-là.
Jesús al pessebre anem-lo a adorar.

Oh bon pastors, jo diria que en el Portal de Betlem,
prop de Jesús i Maria sembla que al cel ja siguem.

Ara pastors, ...
Joan tiro-liro-liro, Joan tiro-liro-là.
Jesús al pessebre anem-lo a adorar.

Amb Sant Josep va Maria, ella cavalca el ruquet
i entre moixaines abriga el seu Jesús que té fred.

Ara pastors, ...
Miquel tiro-liro-liro, Miquel tiro-liro-là.
Jesús al pessebre anem-lo a adorar.

19. El petit vailet

Jo sóc el petit vailet cansadet de molt camí,
vinc amb el meu gaiatet per veure Jesús diví.

**Xerrampim xerrampim xerrampia, xerrampim xerrampim xerrampó,
xerrampim que Josep i Maria tenen un petit minyó.**

He portat la carmanyola tota plena de vi blanc
i una llarga llonganissa per Jesús el bell infant. **Xerrampim...**

Aqui van aquestes calces que me'n va donar l'hereu.
Serviran per abrigar-vos que són de molt gros piteu. **Xerrampim...**

Si portés jo més recapte també seria per vós.
Heus aquí el gaiat que porto que és de cirerer d'arboç. **Xerrampim...**

20. El noi de la mare

Què li darem en el Noi de la Mare? Què li darem que li sàpiga bo?
Panses i figues i nous i olives, panses i figues i mel i mató. *(bis)*

Què li darem al fillet de Maria? Què li darem al formós infantó?
Li darem panses amb unes balances, li darem figues amb un paneró. *(bis)*
Tam patamtam, que les figues són verdes, tam patamtam, que ja maduraran.
Si no maduren el dia de Pasqua maduraran en el dia del Ram. *(bis)*

21. El pobre alegre

Sóc pobre i no envejo la vida del ric,
perquè me la passo molt més divertit.
Jo passo la vida sense mals de cap.
Jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

Matinet me'n llevo i me'n vaig a la font,
em rento la cara i em passa la son.
El ric no pot fer-ho perquè no és llevat.
Jo canto i m'alegro...

Capons i gallines és menjar de ric.
Tots els veureu magres i escanyolits.
Més profit fa el pobre amb un bocí de pa.
Jo canto i m'alegro...

Jo tinc una jupa tota de vellut,
no és nova ni és vella, hi cabo tot just.
Ai pobre de mi, se m'ha esparracat.
Jo canto i m'alegro...

El ric surt de casa tot encarcerat,
tot vestit de seda i amb polit calçat.
Jo porto camisa i em tinc per mudat.
Jo canto i m'alegro...

Josep i Maria pobres varen ser,
Maria filava; Sant Josep, fuster.
Si hem de ser pobres, siguem-ho de grat:
Jo canto i m'alegro...

22. L'asguilando

**Doneu-me asguilando si me'l voleu dar,
que la nit és curta i mo n'hem d'anar
al peu de la serra a fer el sopar:
pebreretes coentes, tros de bacallà, tros de bacallà.**

Ja pugen, ja pugen el cabàs amunt;
digueu-li a Jesús que no el traiga buit
i a la senyora ama que aprete la mà
per a què en tinguérem per avui i demà, per avui i demà.

El dia Nadal fa el dia curtet,
les dones s'enfunden jugant al burret
mig endormiscaes a la plaça van
lo primer que busquen, el tros de la carn, el tros de la carn.

Doneu-me asguilando...